

Остап Вишня
(Губенко Павло Михайлович)
(1889 — 1956)
український письменник-гуморист

Народився 13 листопада 1889 р. на хуторі Чечва біля містечка Грунь Зіньківського повіту на Полтавщині (нині Охтирський район Сумської області) в багатодітній селянській сім'ї. Закінчив початкову, потім двокласну школу в Зінькові, згодом продовжив навчання в Києві, у військово-фельдшерській школі, після закінчення якої (1907 р.) працював фельдшером – спочатку в армії, а з часом – у хірургічному відділі лікарні Південно-Західних залізниць.

У 1917 р. вступив до Київського університету, однак скоро залишив навчання і повністю віддався журналістській і літературній праці.

У 1934 р. видатний радянський гуморист був незаконно репресований і зміг повернутись до літературної праці лише в 1944 р.

Письменник бував на Херсонщині, зокрема у с. Кринки Цюрупинського району в 1955-1956 рр.

Провадив і велику громадську роботу. Брав участь у діяльності літературних об'єднань “Плуг” і “Гарт”, в організації та редагуванні (разом із В. Блакитним) перших двох номерів журналу “Червоний перець” (1922) і продовжив працю в цьому журналі, коли 1927 р. було поновлено його вихід. Відома робота Остапа Вишні в оргкомітеті Спілки радянських письменників України та у Всесоюзному оргкомітеті, що здійснювали підготовку до створення республіканської та союзної письменницьких організацій. Після Великої Вітчизняної війни Остап Вишня — член редколегії журналу “Перець” і один із найактивніших його співробітників, член правління Спілки письменників України, інших громадських організацій республіки, учасник численних зустрічей із читачами.

Помер Остап Вишня 28 вересня 1956 року.

Твори

1. Твори : усмішки. Фейлетони. Гуморески : в 4-х т. – К., 1988-1989.
Т.1 : 1919-1925. - 1988. – 526 с.
Т.2 : 1925-1933. – 1988. – 461 с.
Т.3 : 1944-1950. – 1989. – 397 с.
Т.4 : 1951-1956. – 1989. – 608 с.
2. Вишневі усмішки : усмішки, фейлетони, нариси. - О. : Маяк, 1983. - 271 с. - (Шкільна бібліотека).
3. Усмішки / ред. С. Коба. – К. : Дніпро, 2001. - 349 с. - (Бібліотека школяра).
4. Якби моя бабуся встали : вибрані твори : для серед. шк. віку. – К. : Веселка, 1976. - 160 с.

Про письменника

5. Голобородько, Ю. На рибалці у Кринках // Голобородько, Ю. У років своя пам'ять. Розповіді про письменників : оповідання, нариси, спогади. – Херсон : ВАТ ХМД, 2006. – С. 173-182.
6. Параскевич, П. К. Невтомний творець усмішок // Сторінки літературної Херсонщини / П. Параскевич; упоряд. М. Василенко. - К. : Просвіта, 2008. – С. 68-75.
7. Зуб, І. В. Остап Вишня : риси творчої індивідуальності / І. В. Зуб. - К. : Наук. думка, 1991. - 172 с.
8. Лавріненко, Ю. Остап Вишня / Ю. Лавріненко // Українське слово : хрестоматія укр. л-ри та літ. критики ХХ ст. Кн. перша. – К., 1994. – С. 480-487.
9. Остап Вишня. Творча спадщина. 11 клас : біографія письменника. Стислий переказ творів. Аналіз текстів. Матеріали до уроків : посібник / авт.-укл. О.Д. Марченко, В.В. Паращич. - Х. : Ранок, 2001. – 80 с.

Довідкові видання

10. Вишня Остап // Українська літературна енциклопедія : в 5 т. Т. 1. – К., 1988. – С. 314-315.
11. Зуб, І. В. Вишня Остап / І. В. Зуб // Енциклопедія Сучасної України. – Т. 4. – К., 2005. – С. 482-483.
12. Вишня Остап // Енциклопедія Українознавства. Т. 1. – Перевид. в Україні. – К., 1993. - С. 265.
13. Вишня Остап // Мистецтво України : біограф. довідник. – К., 1997. – С. 115-116.
14. Юркова, О. Вишня Остап / О. Юркова // Енциклопедія історії України. – Т. 1. – К., 2005. – С. 521-522.
15. Юркова, О. Вишня Остап / О. Юркова // Довідник з історії України. – 2-е вид. – К., 2001. – С. 111.

Довідкові видання

16. Вишня Остап // Письменники Радянської України. 1917-1987 : біобібліогр. довід. – К., 1970. – С. 65-66.